

Hellen Rinell
c/o Gunnar Mathéus
5-16 Third Street
Fairlawn.
New Jersey. U.S.A.

Göteborg den 9 dec. 1947.

N:r ?

Käraste min lilla Hella!

Det var då för väl att du gav dej iväg, så att jag har någon att skriva till.

Tack skall du ha för brev av den 29/11 som jag fick i går och vidarebefordrade till Sahlgrenska Sjukhuset, där Lisa ligger. Jag vet ju inte om någon annan skrivit till dej i dessa dagar. Och jag kan ju inte ringa hem och fråga heller, för det är ju kväll.

I fredags morse kom en arbetskarl upp till David och överlämnade Lisas mössa och bokväska. Cykeln hade han också med sej. Själv kunde hon återfinnas på Sahlgrenska. Jag sa till David att han skulle ta en bil och så skulle jag hoppa i här nere på hörnet. När vi kom fram höll dom på med henne något operationsrum. Jaså, jag sa inte att hon kört ihop med en bil då hon for till skolan. Det hände i hörnet av Vidblicksgatan och Gibraltargatan. Hon kom utför backen och hyrbilen kom uppför Gibraltargatan. När hon vaknade upp stod hon mellan två karlar som höll henne. Då ville hon ha tag i cykeln för att fortsätta. Hon fattade inte vad som hänt. Och ännu har hon inte klart för sej hur det gick till. Hon har ett stort jack på några centimeter tror jag - har inte ännu sett det utan förband. Men i dag då Ludde var där var det borttaget. Läkarna sag med förvåning hur välplacerat det var. Det handlar om högra sidan av ansiktet. Den där stora skåran ligger mellan ögat och tinningen. Hade det träffat ögat hade det betytt enögddhet och tinningen - - - Hela kinden är nästan köttrod men torr. Det är som om bara överhuden var avskrapad. Nåja, detta är ju saker som läker sej med tiden. Det värsta var naturligtvis den hjärnskakning hon blev utsatt för. Hon måste ligga alldeles stilla. Doktorn sa på hennes fråga att hon måste minst en månad räkna med fullkomlig stillhet, även om hon inte är kvar på sjukhuset hela denna tid. Olle kom åkande samma väg ett par minuter senare men han såg ingenting. Sahlgrenska har en poliklinik på Gibraltargatan och dom hade tydligen fått in henne där genast. Ja, så kan det gå. Man vet bra lite om sej.

Det hela verkar rätt så meningsfyllt. Och jag och David också försöker liksom avlyssna vad Herren vill säga både oss och Lisa. Säkert är det något.

David är i Stockholm. For i lördags morse. Han hade ett föredrag i predikantmötet över ämnet: Kongo just nu. Dessutom skulle han visst träffa yttre missionskommittén. Lisa och han skulle sedan till Sjövik och tala på julfesten där. Men därav blev intet. På lördag middag kommer David hem igen.

Jag frågade Do-do vad hon ville ha i julklapp. Hon ville ha skorpor och lingon och en slant. Så då så. David hade de båda förstnämnda sakerna med sej upp. Flickorna plockade ner en massa skorpor - jag skulle tro ett par hundra fast jag inte räknat dom - och i botten på kartongen placerade vi några små burkar med lingon.

Min maskin blev så dålig, så att Erik Höglund kom och hämtade den i går kväll. Jag langar iväg dessa rader. Lisa röntgades i går. - Vi må alla i. ö. gott. Hälsningar till er båda

dm Linné

Lilla familjen i hemmet